

Kvennalistinn sækist eftir þáttöku í ríkisstjórn

Mið. 6.11.1990

04.8

Á LANDSFUNDI Kvennalistans sem haldinn var á Hrafnagili í Eyjafirði um helgina voru samþykkar breyttar reglur varðandi útskiptingar fulltrúa listans í sveitarstjórnun og á Alþingi. Þá kom einnig fram á fundinum að Kvennalistakonur telja vænlegra að hækka vexti á lánum byggingsjóðanna fremur en að láta komandi kynslóðir borga brúsann, sé einungis um þessar tvær leiðir að ræða til að koma í veg fyrir gjaldþrot sjóðanna. Þátttaka í ríkisstjórn var rædd á fundinum og í alyktun kemur fram að Kvennalistinn sækist eftir þáttöku í ríkisstjórn, þó ekki þannig að fulltrúar listans muni láta af grundvallarsjónarmiðum í skiptum fyrir ráðherrastóla. Miklar umræður urðu um atvinnu-, sjávarútvegs- og landbúnaðarmál á fundinum, en að þeim málaflokkum verður áfram unnið í tengslum við stefnuskrá.

„Það má vissulega segja að þetta sé djörf ákvörðun hjá okkur. Sé hins vegar einungis um þessa two kosti að ræða, annars vegar að samræma vexti sem greiddir eru af lánum byggingsjóðanna og hins vegar að ríkið haldi áfram að dæla milljörðum inn í kerfið einu sinni enn, þá teljum við fyrrnefndu leiðina vænlegri. Ef við höfum bara þessa two valkosti, þá teljum við eðlilegra að sú kynslóð sem er að taka þessi lán borgi brúsann heldur en að börnini okkar þurfi að borga hann í framtíðinni,“ sagði Elín Stephensen, Kvennalistianum á Akureyri, en í drögum að stefnuskrá Kvennalistans kemur fram að nauðsynlegt þætti að samræma vexti af lánum byggingsjóðanna, nú séu greiddir 3,5% og 5% vextir af lánum og sífellt gangi á eigið fó sjóðanna.

Á landsfundinum var samþykkt að fulltrúum listans í sveitarstjórnun og á Alþingi skuli ekki skipt út á miðju kjörtímabili nema brýna nauðsyn beri til. Fyrir nokkrum árum var á landsfundum samþykkt að fulltrúar listans skyldu sitja á pingi eða í sveitarstjórnunum í 6-8 ár og var valddreifing höfð að leiðarljósi við samþykkt þeirrar tillögu og einnig að ekki yrði liðið svo á að ákveðnir fulltrúar ættu ákveðin sæti. Útskiptingarreglunni hefur nú verið breytt, en í samþykkt landsfundarins er þó gert ráð fyrir að fulltrúar Kvennalistans sitji á

Ingibjörg Sólrun Gísladóttir í ræðustóli. Morgunblaðið/Benjamín Baldursson

pingi eða í bæjarstjórn í tvö kjörtíma-bil mest.

Kristín Einarsdóttir alþingiskona ræddi um stöðu stjórnmálanna nú og kom m.a. inn á stöðu ríkisstjórnarflokks og sagðist hún oft hugsa til þess að margir, einnig Kvennalistakonur hefðu talið að listinn ætti að vera með í félagskapnum. „Ekki hvarflar að mér eitt augnablik að betra hefði verið að fara inn í þessa ríkisstjórn,“ sagði Kristín og síðar: „Það er einmitt það sem margir gagnrýna okkur nú fyrir. Sagt er að við höfum ekki viljað axla ábyrgð, við höfum ekki þorað, við séum ekki af alvöru í pólitísk. Það virðist ekki vera metið mikils af þeim sem þannig tala að standa við gefin heit eða standa á sínum prinsippum.

Við höfum alltaf sagt að við vildum fara í stjórn, en ekki á hvaða forsendum sem er. Við viljum virða kjara-samninga, við viljum ekki setja lög sem banna fólk að semja um kaup sín og kjör, þess vegna fórum við ekki í ríkisstjórn. Ekki vegna þess að við vildum ekki axla ábyrgð. Það þarf bæði hug og þor til að gera það sem við gerðum og við eignum að vera stoltar af því en ekki taka undir sönginn eins og jafnvel hefur bo-rið á. Það er okkur haettulegt útávið og ekki síður innan okkar eigin raða,“ sagði Kristín Einarsdóttir.

Pórhildur Þorleifsdóttir alþingiskona ræddi um stefnuskrána í erindi sínu og sagði að í sínum huga væru komandi kosningar úrslitakosningar

fyrir Kvennalistann. „Við erum að leggja út í kosningabaráttu, að mínu viti úrslitabaráttu. Það er nú eða aldrei. Við verðum sjálfar að ráða örlögum okkar. Til að svo megi verða verðum við að sprayra okkur knýjandi spurninga og leita svara við þeim. Af hverju náum við ekki til fleiri kvenna? Því tekst okkur ekki að koma til skila erindi okkar?“ sagði Pórhildur.

Hún ræddu um prófkjör í erindi sínu og sagði að þau sýndu það vel að konur mættu sín einskis, „það hlustar enginn á þær, finnst engum neitt um vert að þær nái máli. Og það virðist ekki einu sinni valda áhyggjum hjá konum sjálfum, þær segja bara: það voru svo margir hæfir frambjóðendur, að við megum vel við una.“

Pórhildur ræddi einnig um ímynd Kvennalistakvenna, þær væru glað-legar, jákvæðar, ábyrgar og raunsæjar, fasið einkenndist af hógværð og kurteisi, bannað væri að vera neikvæður. Þetta væri gott svo langt sem það næði. Reiði gæti hins vegar einnig verið jákvæð, í stefnuskrárvinnunni yrði að ihuga vandlega að skilja Kvennalistann frá öðrum þannig að engum blandaðist hugur um að hann væri raunverulegur val-kostur umfram aðra. „Þá þurfum við ekki að kvíða árangri — þá verður þetta ekki síðasta kosningabaráttan, en litum á þessa sem framundan er sem úrslitabaráttu.“